

[Waldorff]

på dem, der sidder med de store formuer. Det måtte jo faktisk være det, der var meningen med at skærpe formuebeskatningen, at det skulle kunne mærkes, og derfor er det sådan set uheldigt, hvis vi skal forstå socialdemokratiets tale om utilsigtede virkninger sådan, at man nu er på vej retur fra kravene om, skal vi sige en mere rigtig fordelingspolitisk indgang til al denne snak om helhedsløsning.

I hvert fald må vi spørge: er det også utilsigtet, når man nu tager, som det blev nævnt, 1 mia kr. fra de arbejdsløse? Det kan tvinge de arbejdsløse til at sælge hus, fordi de ikke kan klare deres forpligtelser. Er det også en utilsigtet virkning? Vil regeringen tage konsekvenserne og ændre i sin helhedsløsning som følge af det? Der kan dynges eksempler op på arbejdsløse, som ikke har råd til at blive i deres hus, på folk, som på grund af stagnation i lønningerne og mange andre forhold kommer ud i sociale problemer, som i sidste instans fører dem på bistandskontoret, mens de før havde et arbejde. Man kan nævne dynger af eksempler på, hvordan børn må standse i deres uddannelse, fordi forældrene ikke har råd til at betale den, hvordan man er nødt til at tage børn ud af daginstitutionerne, hvordan folk i det hele taget bliver presset ud i en masse sociale problemer på grund af lønindgreb og på grund af forøget arbejdsløshed som følge af regeringens helhedsløsning. Hvordan man må afvikle bil på grund af højere vægtafgifter. Hvordan man må skære ned på varmen, det gælder især pensionister og lavindkomstfamilier, som må skære ned på varmen på grund af de energifgifter, som regeringen også har været ude med. I disse situationer hører vi aldrig socialdemokratiet tale om, at det var utilsigtede virkninger. Da taler man altid fra socialdemokratiets side om, at det er nødvendigt, fordi landets situation kræver, at man skærer ned på disse ting, på alle mulige sociale ydelser, på lønningerne. Men når de borgerlige kommer og taler om, hvor dårligt det står til for de mennesker, som har 9 mill. kr., 20 mill. kr., 39 mill. kr. i formue, og som nu bliver stillet så forfærdelig vanskeligt, så er regeringen straks åben over for at tale om mulige utilsigtede virkninger af det indgreb, man har lavet.

Det er altså fuldstændig klart, at når det drejer sig om de mennesker, der har så lidt,

at man ikke kan lave det, som de borgerlige kalder et konfiskatorisk indgreb, fordi de ingen ejendom har, man kan gribe ind i, men man kan gribe ind i deres fremtidsmuligheder, man kan gribe ind over for deres lønindtægter, over for de sociale ydelser, som de får, taler man aldrig nogen sinde om utilsigtede virkninger. Men når folk har en formue på 20 mill. kr., som der kan gribes ind i, og man for én gangs skyld får lettet sig ovre på regeringsbænkene og gør noget for denne gruppe mennesker, så er man straks modtagelige over for, at her kunne være tale om nogle utilsigtede virkninger, som man nok skal kigge på.

Vi kan selvfølgelig ikke stille nogen krav til socialdemokratiet, heller ikke, selv om vi har stemt for dette forslag, men vi kan i det mindste opfordre socialdemokratiet til, hvis man tager det alvorligt, man selv har sagt om fordelingspolitik i forbindelse med helhedsløsningen, anstændigvis ikke at lave nogen ændringer i den lov om formueskat, som er blevet vedtaget, medmindre man sørger for at opretholde det samme provenu. Det må da være et minimum, at man siger: det provenu er noget, som vi har udformet i forbindelse med en helhedsløsning, så hvis der skal laves noget med henstandsordninger, eller hvad man nu måtte hitte på, må man sørge for at gennemføre en lovgivning, som betyder, at det bliver betalt af den samme gruppe af formuebesiddere og kapitalejere, som nu klynker over det regeringsindgreb, som er blevet gennemført i december.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, jeg kan nok knap hidse mig så meget op over dette forslag. Nu blev, ikke det specielle forslag, men formueskatten i det hele taget jo debatteret særdeles meget i december, så jeg skal ikke fremføre alle de synspunkter, som blev fremført dengang, ej heller fra vores side, men jeg må bare sige, at vi principielt er imod formuebeskatning. Vi så f. eks. hellere, at man afskaffede den og i stedet for skærpede gave- og arveafgiften. Så kunne man hente en del af provenuet dér eller i alt fald først beskatte formuen i det øjeblik, formuen bliver brugt. Det andet er uheldigt, idet det jo klart bevirker, at man skal være meget påpasselig, i øjeblikket i hvert fald, med at have sin formue placeret i produktive aktiviteter, derimod hellere i pas-